

ikke de offentlige ressourcer, så fylder de ikke en plads op i køen.

Derfor: Jeg synes, det er ærgerligt igen, at Socialdemokratiet laver så markant et venstresving over mod SF, at der nu også skal til at skulle pålægges syge mennesker skat. Det var situationen fra før 2001. Det var noget af det allerførste, vi ændrede, og nu vil man genindføre det. Jeg synes, det er ærgerligt, at SF har så godt fat i Socialdemokraterne.

KL 11:15

Formanden:

Tak til hr. Peter Christensen som ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører bliver hr. Morten Bødskov.

KL 11:15

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Midt i sin sommerferie rejste statsministeren sig fra liggestolen for at drage til Paris og drøfte problemerne for landene i Middelhavsområdet. Onde tunger påstod allerede dengang, at statsministeren nok en gang brugte kræfter på en jobansøgning uden for landets grænser. Det skal såmænd være ham vel undt, og vi er også helt sikre på, at der er stort behov for at styrke samarbejdet med Middelhavslandene. Derfor var vi også meget tilfredse med, at statsministeren på mødet sikrede sig en erklæring, der bl.a. styrker skibsforbindelserne i Middelhavet. Men blandt os andre herhjemme på de hjemlige breddegrader er vi faktisk mange, der ville ønske, at statsministeren ville udfolde lige så stor energi i forhold til de bekymringer, som almindelige mennesker har i hverdagen, som han gør i forhold til landene i Middelhavsområdet.

Der afleveres hver dag børn i skoler, hvor skimmelsvampen kryber ned ad væggene; møgbeskidte skoletoiletter sender vores børn hjem med hård mave; vinduerne må holdes sammen med gafatape, så de ikke falder ud. Venter man på bussen, kommer den ikke, fordi ruten er nedlagt, og mange pensionister må nu opgive ispidene til børnebørnene om søndagen, fordi prisen på plejehjemmenes mad er eksploderet.

Før folketingsvalget kunne alting lade sig gøre. Statsministeren lovede guld og grønne skove, både store skattelettelser og ikke mindst et megaløft i velfærden blev vi lovet. Ingen og slet ikke statsministeren fortalte os, at der efter valget var dømt smalkost; ingen og slet ikke statsministeren fortalte os om de millionbesparelser, som kommunerne nu foretager på velfærden til vores pensionister, de syge, børnene og på skoler-

ne; ingen og i hvert fald ikke statsministeren fortalte, at regeringen efter valget ville sætte efterlønnen til debat.

I Socialdemokratiet forstår vi godt dem, der har svært ved at forstå, at vi skal spare så meget, når vi aldrig har været så rige, som vi er nu. Men svaret er meget, meget enkelt: De penge, som vi kunne have brugt på velfærden, har regeringen brugt på store skattelettelser til erhvervslivet og særlig til de bedst stillede i vores samfund.

Nedslidning af vores velfærd skader vores fælles fremtid. Det holder ikke. De penge, som vi har, skal bruges på at styrke vores velfærd. Derfor har Socialdemokraterne fire klare prioriteringer til dette års finanslov.

Sygehusene er ude i store problemer. De ansatte flygter, ventetiderne er alt for lange, behandlingen af livstruende sygdomme halter. Derfor skal vores sygehuse have et massivt løft.

Hverdagen for vores pensionister er blevet hårdere. De er ramt af tårnhøje priser på mad og transport. Det kan vi ikke være bekendt. Derfor skal kvaliteten op og prisen ned på den mad, vores pensionister modtager.

Børnefamilierne generes voldsomt af stadig flere lukkedage i daginstitutionerne. Regeringen lovede at afskaffe dem. Det løfte bliver heller ikke holdt. Det vil vi ændre. Derfor skal lukkedagene helt fjernes.

Milliardbesparelserne i kommunerne skal stoppe. Vi skal udvikle og ikke afvikle velfærden. Derfor vil vi sikre kommunerne muligheder for at styrke den grundlæggende velfærd.

Før folketingsvalget lovede statsministeren os århundredes reform af den offentlige sektor. Solbrændt og storsmilende hang han på en plakat i ethvert busskur og lovede 50 mia. kr. til mere velfærd. Intet mindre end et megaløft i velfærden blev vi lovet, og statsministeren gik selv forrest. Som han sagde: Vi vil ikke acceptere, at vores børns klasselokaler er forældede og uninspirerende, eller at skoletoiletterne er uhumske.

Men efter folketingsvalget er der ingen penge til de elever i Rødovre Kommune, som må blive undervist op ad opvaskemaskinen i skolekøkkenet. Der er ingen penge til de møgbeskidte skoletoiletter, og som vi har hørt i dag, må børn i børnehaveklasse og 1. klasse i Lyngby-Taarbæk Kommune undvære skolen hver anden fredag. Hvorfor? Fordi kommunen skal spare.

Løftet om århundredes reform af den offentlige sektor og megaløftet i velfærden var og er et mega bluffnummer. Prisen for løftebruddet betaler vores børn, de ældre og de syge. Det er